

6. 4. 2017

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Povolené blokování hazardu?

Nový zákon o hazardních hrách s účinností od 1. ledna 2017, který zčeřil v České republice vody tohoto odvětví, měl koncem února tohoto roku dohru v podobě posouzení jednoho z jeho klíčových aspektů - možnosti (respektive spíše povinnosti) ISP, tedy poskytovatelů internetového připojení, blokovat webové stránky uvedené na seznamu nepovolených internetových her. Tento tzv. blacklist vede Ministerstvo financí a jsou na něj zapsány internetové stránky provozující hazardní hry bez řádného ohlášení či uděleného povolení.

S tím souvisí povinnost poskytovatelů připojení (internetových providerů), aby do 15 dní od zveřejnění dané internetové stránky v blacklistu, zablokovali přístup na takový web, pod pokutou až 1.000.000,- Kč. Podrobnosti blokování pak upravilo Ministerstvo financí v polovině ledna 2017 metodickým pokynem[1]. Toto blokování internetu vnímala (nejen) skupina senátorů Parlamentu České republiky jako ústavně nepřipustnou cenzuru, která je prováděna svévolně orgánem moci výkonné a porušující svobodu projevu, právo podnikat a právo na informace.

Metodický pokyn ministerstva je právně nezávazný text, který měl do věci vnést více světla, ale v tomto případě se svým textem překvapivě od jisté míry odchytil od znění samotného textu zákona. Příkladem může být například definování poskytovatele připojení, které by mělo být dle znění metodického pokynu užito dle zákona č. [127/2005 Sb.](#), o elektronických komunikacích, ale místo toho např. promiscue nakládá s pojmy jako jsou připojení a přístup, které jsou pro výklad těchto předpisů přitom naprosto klíčové. Dále i samotná otázka poskytovatelů připojení připouští dle stávajícího znění více různých výkladů, včetně toho, který sem zahrne i například školy, zaměstnavatele jakožto poskytovatele připojení pro své zaměstnance či kavárny, která poskytují připojení pro své hosty a nikoliv až ty koncové poskytovatele, o které by se mělo nejspíše jednat v první řadě.

Seznam zneprístupněných stránek pak bude zveřejněn ve strojově čitelném formátu, což bude v praxi dokument pdf s textovou vrstvou. Při případném mazání údajů z tohoto seznamu bude mazání prováděno začerněním příslušné části daného pdf v příslušné aktualizaci. Časový údaj zveřejnění, část webové adresy a identifikátoru platebního účtu však zůstane viditelná.

Další drobnou komplikací je pak samotná specifikace blokování, kde stávající znění zákona hovoří o "*zamezení přístupu k internetovým stránkám uvedeným na seznamu internetových stránek s nepovolenými internetovými hrami*". V praxi by se však mělo jednat o zamezení přístupu k doménovým jménům (a to ještě selektivnímu, neboť na jednom doménovém jménu může běžet více služeb), jak říká metodický pokyn, tedy dochází k rozporu, zda striktně následovat zavádějící znění zákona či (zřejmě správnější) znění obsažené v nezávazném metodickém pokynu.

Výše zmíněná skupina senátorů navrhla Ústavnímu soudu zrušení předmětných ustanovení zákona č. [186/2016](#) Sb., o hazardních hrách, v aktuálním znění, konkrétně pak § 82, § 84 a §123 (5), které upravují výše zmíněný blacklist, povinnost blokovat a související sankce za nesplnění této povinnosti. Možnost podat takovýto návrh je upravena v § 64 (1) b) zákona č. [182/1993](#) Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní soud s úvahami nesouhlasil[2] a návrh posoudil jako nedůvodný z několika důvodů. Zaprvé kvůli horší kontrolovatelnosti hazardních her na internetu a snadnému přístupu kohokoliv (včetně rizikových skupin, kam patří děti nebo patologičtí hráči) je potřeba užít každý efektivní mechanismus případné kontroly a zadruhé kvůli potenciálním daňovým únikům spojeným s provozováním těchto her obvykle ze zahraničí. Právě to je dalším důvodem faktické nepostižitelnosti těchto provozovatelů a blokace skrze poskytovatele internetu je pak prakticky jedinou použitelnou variantou. Argument rozvíjející závažnost hazardního hráčství pak byl akcentován i ve výše zmíněném metodickém pokynu Ministerstva financí, kde se dokonce hazard zmiňuje jako oficiální diagnóza uznaná Světovou zdravotnickou organizací jako Patologické hráčství.[3] V roce 2012 bylo v ambulancích zdravotnických zařízení léčeno 1 415 pacientů s touto diagnózou a hospitalizováno 527 případů. Odhad počtu takto závislých se pak v současné době v České republice pohybuje až kolem 100 000 osob.

Soud dále rozvádí, že nelze hovořit o omezení práva na informace, svobody projevu a práva podnikat, neboť se v případě nelegálních hazardních her jedná o nezákonnou činnost ohrožující řadu důležitých zájmů společnosti a tato "cenzura" je pouhým technickým opatřením, které zabraňuje ilegálním aktivitám a musí být užíváno pouze přiměřeně. Zařazení na blacklist se děje ve správním řízení a podléhá soudnímu přezkumu, tedy není svévolné a musí být řádně odůvodněno - i tím jsou šetřena práva dotčených subjektů.

Vedlejším argumentem použitým skupinou senátorů pak bylo nedostatečné vymezení toho, kdo je vlastně poskytovatelem připojení k internetu a jaká jsou jeho práva a povinnosti. Dále pak že není vymezen pojem internetové stránky a není určen doménový řád, které bude předmětem takové blokace. S tímto argumentem se pak Ústavní soud vypořádal poukázáním na efektivitu a vhodnost obecnější úpravy v praxi.

Ústavní soud tedy došel k názoru, že nový zákon je zcela v souladu s ústavním pořádkem České republiky a napadená ustanovení v § 82, § 84 ani § 123 (5) ponechal v původním znění. Zdůraznil, že hazardní hry přes internet mají svá nesporná specifika a je při jejich reflexi nutné volit vhodné regulační prostředky, mezi které se selektivní omezení s pomocí poskytovatelů internetového připojení řadí. Ústavní soud tedy novou úpravu podržel i přes to, že jak je z výše uvedeného zjevné, stále ještě existují nevyjasněné oblasti, které neozřejmil ani čerstvý metodický pokyn Ministerstva financí.

Mgr. Petr Šabatka

Mgr. Jan Metelka

[DLA Piper Prague LLP, organizační složka](#)

Perlová 371/5
110 00 Praha 1

Tel.: +420 222 817 111

e-mail: prague@dlapiper.com

[1] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[2] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[3] Diagnóza F63.0 podle Mezinárodní statistické klasifikace nemocí a přidružených zdravotních problémů.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Fotbaloví agenti vs. FIFA ve světle stanoviska generálního advokáta Soudního dvora Evropské unie](#)
- [Lichevní smlouva ve světle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 6. 2025, sp. zn. 28 Cdo 2378/2024](#)